

	Spalte
Tillægsbetænkning, tillæg B.	3209
Tredje behandling.	8363
Forslaget som vedtaget, tillæg C.	1425

De foreslåede ændringer i skatteloftsreglerne berører både det marginale skatteloft i lovens § 3, stk. 4, og 70-procentsgrænsen i § 5. Den første bestemmelse går i realiteten ud på, at de samlede indkomsts-katter til stat og kommuner samt folkepensionsbidrag ikke kan overstige $66 \frac{2}{3}$ procent af nogen del af skalaindkomsten. Den har hidtil kun haft praktisk betydning i et begrænset antal kommuner, hvor kommunens og amtskommunens samlede udskrivningsprocent er særlig høj — i 1972 over 21,7 procent. I disse kommuner har $66 \frac{2}{3}$ procentsg-rænsen kun haft betydning for beskætningen af skalaindkomst på statskatteskalaens øverste trin. Det vil i 1972 sige for den del af skalaindkomsten, der overstiger 76.200 kr.

70-procentsreglen i § 5 går ud på, at indkomst-skat til stat og kommuner, folkepensionsbidrag og formueskat til sammen ikke må overstige 70 pro-cent af den skattepligtige indkomst. Denne bestem-melse tager sigte på skatteydere, hvis skatteplig-tige formue er så stor i forhold til indkomsten, at formueskatten bringer den samlede indkomst- og formueskat op over 70 procent af den skatte-pligtige indkomst.

Fælles for de to procentgrænser er i øvrigt, at pålignede skattebeløb, der måtte overstige græn-serne, udlignes gennem nedsættelse af indkomst-skatten til staten.

Da disse bestemmelser blev indført i 1970 sam-tidig med kildeskatten, omfattede de alle de da-gældende indkomstskatter og folkepensionsbidrag, men ikke kirkelige afgifter. Den amtskommunale indkomstskat, som først opkræves i 1972, omfattes ligeledes af de to skatteloftsregler. Herudover er der i 1971 indført et særligt folkepensionsbidrag, der i 1971 og 1972 har været omfattet af skatteloftet. Dette bidrag tilfalder den sociale pensionsfond, hvis midler skal anvendes til finansiering af til-lægspension. Fra og med 1973 opkræves der des-uden som led i den ny dagpengeordning et særligt dagpengebidrag. Disse to sociale bidrag vil i 1973 udgøre henholdsvis I og $\frac{3}{4}$ pct. af skalaindkomsten. Som følge af deres særlige karakter har man fundet det rimeligt, at de holdes uden for de skatter og bidrag, der ikke må overstige de to overgrænser på henholdsvis $66 \frac{2}{3}$ procent og 70 procent. Derved undgår man, at nogle skatteydere, som tilmed har særlig høje indtægter, helt eller delvis slipper for at betale disse to sociale bidrag, fordi en af de

to nævnte skatteloftsregler medfører, at de pålig-nede bidragsbeløb udløser en nedsættelse af deres indkomstskat til staten.

Pristalsreguleringen af personfradraget og af ind-komstrinene i statsindkomstskattens grundbeløbs-skala har til formål at sikre, at skatteydere, hvis indkomst fra år til år udvikler sig i takt med be-vægelserne i pristallet, hvert år kommer til at betale samme procentdel af deres indkomst i skat, dersom skattesatserne ikke ændres.

Pristalsreguleringen omfatter personfradragbe-løbet på 5.000 kr. og tre indkomstrin i grund-beløbsskalaen på 17.000 kr., 13.000 kr. og 40.000 kr. Disse beløb, der er fastsat i udskrivningslovens § 2 og § 3, stk. 1, var gældende i det første kildeskatteår, 1970, og er siden pristalsreguleret. For at sikre, at man kender omfanget af pristalsreguleringen, når der skal tages stilling til statsindkomstskattens ud-skrivningsprocent for det kommende indkomstår, foretages reguleringen på grundlag af januar-pris-tallet forud for det indkomstår, for hvilket skatten udskrives, og denne tidsmæssige forskydning skal efter forslaget opretholdes.

Efter de gældende regler skal udskrivningslovens personfradrag og indkomstrin, der første gang an-vendtes i indkomståret 1970, reguleres på basis af reguleringspristallet for januar måned 1969. Den-gang var det gamle reguleringspristal (januar 1963 = 100) 131. Til og med indkomståret 1972 er udskrivningslovens 1970-beløb for personfradrag og indkomstrin i grundbeløbsskalaen hvert år blevet reguleret under hensyn til, hvor meget det gamle reguleringspristal er steget i forhold til de 131 pr. januar 1969. Udskrivningslovens 1970-beløb er for-højet med 3 pct. for hver fulde 4 points stigning i reguleringspristallet. For indkomståret 1972 skete reguleringen således på basis af det gamle regule-ringspristal for januar 1971, der var 145 eller 14 points højere end det nævnte udgangspunkt på 131. Følgelig blev 1970-beløbene for indkomståret 1972 forhøjet med 3×3 pct. = 9 pct. Hertil medgik 12 pristalspoints, og de resterende 2 points af den sam-lede stigning på 14 points blev overført til næste års regulering. De således forhøjede personfradrag og indkomstrin blev endelig afrundet nedad til det nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100. Denne afrundingsregel foreslås ligeledes opretholdt.

Lovforslaget er i øvrigt udformet således, at selve reguleringsprincippet er det samme som i de gæl-dende bestemmelser. Efter lovforslaget bliver der kun tale om ændringer, der er nødvendige som følge af omlægningen i selve reguleringspristallet.

Derfor skal udgangspunktet for pristalsregulerin-gen efter forslaget — ligesom efter de gældende